

MSB 354

# MORE SEED AND BREAD

*KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN*

## THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

---

### De Redder der redders

De geschiedenis van Jojada en Jehosabat  
(II Kronieken 22-24)

door Mike Walko

Bewerkt door Nathan C. Johnson

Een redder kan worden gedefinieerd als iemand die een ander uit gevaar redt, zoals een strandwacht of brandweerman. Degene die wordt gered, is afhankelijk van de redder. In I Johannes 4:14 wordt de Heer Jezus Christus de Heiland<sup>1</sup> der wereld genoemd. **“En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden heeft als Heiland der wereld.”**<sup>2</sup>

Het Woord van God noemt andere redders. Zo worden in Nehemia 9:27 mensen die Israël van hun vijanden hebben gered, mensen zoals de richteren, verlossers genoemd. **“Toen gaaft Gij hen in de macht van hun tegenstanders, die hen benauwden. Maar ten tijde van hun benauwdheid riepen zij tot U, en Gij hoordet uit de hemel en gaaft hun naar uw grote barmhartigheid verlossers, die hen verlostten uit de macht van hun tegenstanders.”** Toekomstige redders worden genoemd in Obadja 21. **“Verlossers zullen de berg Sion bestijgen om over het gebergte van Esau gericht te oefenen, en het koningschap zal zijn aan de HERE.”** Er waren tijden dat zelfs de Here Jezus op anderen vertrouwde om

---

<sup>1</sup> In de door de auteur gebruikt New King James Version staat ‘Savior’ = Redder of Verlosser.

<sup>2</sup> Citaten zijn, tenzij anders vermeld, uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG.

Hem te redden van goddeloze mensen. Zo redde Jozef Hem bijvoorbeeld toen Herodes het kind Jezus na zijn geboorte wilde laten doden.

Twee redders uit het Oude Testament waren Jojada en zijn vrouw Jehosabat, die ruim 800 jaar vóór Christus leefden, kort na de tijd van Elia en Elisa. Zij hadden een zoon genaamd Zacharia, die opgroeide tot een profeet van de Heer. (Hij is niet de geïnspireerde auteur van het Bijbelboek dat zijn naam draagt: die Zacharia leefde veel later; dat wil zeggen, rond de tijd van Ezra en Nehemia, of na de Babylonische ballingschap en de terugkeer van de Joden naar het land.)

Jojada en Jehosabat leefden in een tijd waarin het zuidelijke koninkrijk was vervallen in de aanbidding van valse goden. Atalja, de dochter van Achab en Izebel uit het noordelijke koninkrijk, werd door haar huwelijk koningin van Juda. Zij was de meest goddeloze vrouw van haar tijd. Izebel, de moeder van Atalja, heeft geprobeerd de profeet Elia te doden, maar God heeft hem beschermd (I Kon.19:1-3). De zonen van Atalja beroofden de tempel in Jeruzalem van zijn schat die aan God was gewijd, en offerden die aan Baäl (II Kron.24:7).

Atalja zette haar man Joram ertoe aan kwaad te doen en zich van God af te keren, en via hem probeerde zij de koninklijke familie van David uit te roeien (II Kron.21:4-6). Vanwege zijn goddeloosheid trof de Heer Joram in zijn ingewanden. Hij stierf twee jaar later (II Kron.21:18-19).

Atalja was bijna volledig geslaagd met het uitroeien van de lijn van David, maar vanwege het verbond dat Hij met het Huis van David had gesloten, stond God deze gruweldaad niet toe (I Sam.16:13; II Kron.21:7). Ze was erin geslaagd zes mannen te doden die in aanmerking kwamen om koning te worden, maar er was een zevende zoon die ze over het hoofd had gezien omdat Jehosabat, de vrouw van Jojada, de toenmalige hogepriester, hem in huis had genomen en hem, onder Ataljas neus, had opgevoed om koning te worden. Dit was toen hij nog een zuigeling was. zijn naam was Joas.

II Kronieken 22:11, **“Maar prinses Jehosabat nam Joas, de zoon van Achazja, en voerde hem heimelijk weg uit de kring der prinsen die gedood werden en bracht hem en zijn voedster in de bergplaats voor de bedden. En Jehosabat, de dochter van koning Joram, de vrouw van de priester Jojada - zij was namelijk de zuster van Achazja - verborg hem voor Atalja, zodat deze hem niet doodde.”** Dit vertelt ons dat Jehosabat een tante van de zuigeling Joas was en een dochter van de overleden koning Joram en zus van de overleden koning Achazja. Er wordt ons niet verteld of zij ook de dochter van Atalja was, hoewel er nooit een andere vrouw van koning Joram wordt genoemd. Toch behoorde zij ook tot het geslacht van David en handelde zij naar diens voorbeeld en dat van haar godvruchtige echtgenoot Jojada, en niet naar dat van haar goddeloze vader en moeder. Zij werd een redder voor de laatste erfgenaam van het geslacht van David, de zuigeling Joas.

Toen Joas zeven jaar oud was, nam Jojada hem mee naar de tempel en riep hem uit tot koning. Toen Atalja dit hoorde, riep ze verraad. Ze probeerde de jonge koning te laten vermoorden, maar ze werd met geweld uit de tempel verdreven en met het zwaard ter dood gebracht.

De jaren verstreken en Jojada moedigde de jongen aan om de ware God te aanbidden. Toen Joas meerderjarig werd, trouwde hij en kreeg hij zonen die de Davidische lijn voortzetten en de tempeldienst in stand hielden. Na zijn dood nam zijn zoon Amasja de troon van hem over, en de lijn van David werd voortgezet (II Kron.24:27).

God zegende Jojada met een lang leven: hij werd 130 jaar oud. Niemand na hem leefde langer. Hij was ook de enige hogepriester en niet-koninklijke figuur die in het koninklijk graf werd bijgezet (II Kron.24:15-16).

Dat is een opmerkelijke ironie: Joas was een goede koning zolang Jojada nog leefde, maar na Jodas dood keerde Joas zich tegen God. Hij weigerde de wet en de profeten te gehoorzamen en vermoordde zelfs Zacharia, de zoon van Jojada, die hem had berispt vanwege zijn slechte daden. Dit gebeurde op precies dezelfde plek waar Jojada en zijn vrouw hem hadden gered. Hij wilde niet stilstaan bij de vriendelijkheid die Jojada en zijn familie hem als kind hadden betoond.

Hij werd zo slecht dat zijn eigen dienaren hem in zijn slaap doodden. In tegenstelling tot Jojada werd Joas niet begraven onder de koningen (II Kron.24:17-25). Hij wordt ook niet genoemd in de stambomen van Christus in het Nieuwe Testament (bijv. Mattheüs 1).

Twee van de grootste koningen van het zuidelijke koninkrijk, Hizkia en Josia, waren toen nog niet geboren, en ze zouden nooit geboren zijn als Atalja erin geslaagd was de geslachtslijn van David uit te roeien. Erger nog, de Heer Jezus Zelf zou niet geboren zijn, want acht tot negen eeuwen eerder zouden zijn voorouders verhinderd zijn geweest om nakomelingen te krijgen.

De voorouders van Jezus moesten dus worden beschermd, en daarom had Jezus, de Verlosser Zelf, een redder nodig om geboren te kunnen worden ter vervulling van de messiaanse profetie. Jehosabat werd die redder in de dagen van Atalja en Joas.

Er waren ook tijden waarin het geschreven Woord van God werd verwaarloosd. Tegen de tijd dat de goede koning Josia regeerde, bestond er nog maar één exemplaar van de boeken van Mozes, en zelfs dit was verloren gegaan als de hogepriester Chilkia het niet in de tempel had herontdekt (II Kon.22:8). Dit bracht Josia ertoe het volk te bevelen het Pascha voor de Heer te vieren zoals geschreven stond in het Boek van het Verbond (II Kon.23:21).

En zo had het geschreven Woord, net als het levende Woord van God, ook zijn redders, in dit geval Josia en Chilkia. Zowel de geschreven wet van Mozes als het koninklijke nageslacht van David moesten worden gered, en God zorgde op het juiste moment voor redders voor beide.

Met name de Heer Jezus moest worden beschermd, aangezien Hij de Messias van Israël zou worden en te zijner tijd ook de Redder der wereld. God beloofde Hem te bewaren (Ps.41:2). Hij zou de Eerstgeborene worden, verheven boven alle koningen der aarde (Ps.89:28; Matt.1:25).

In het Oude Testament verklaarde de Here God (Yahweh) dat Hij alleen God is, dat er naast Hem geen Verlosser is (Jes.43:10-11).

In het Nieuwe Testament lezen we dat de Vader de Zoon heeft gezonden om de Redder der wereld te zijn (I Joh.4:14). Hieruit blijkt dat 'Yahweh' en 'Zoon' naar dezelfde persoon verwijzen, namelijk de Redder van de zondaars. In het tijdperk van genade waarin wij leven, zijn er geen mederedders naast Christus, die de Redder is van de redders uit zijn menselijk voorgeslacht.

Veel Bijbelstudenten geloven dat de profeet Zacharias, naar wie de Heer verwijst in Mattheüs 23:35, de zoon van Jojada is, ook al is Zacharias in het verslag van Mattheüs de zoon van Berekja. Dit kan gewoon een andere naam voor Jojada zijn, aangezien Berekja 'God heeft gezegend' betekent, een passende naam voor Jojada.

De geschiedenis van Jojada en Jehosabat (haar naam wordt in II Koningen 11:2 gespeld als Jehoseba) is een van de meest verbazingwekkende geschiedenissen uit het hele Oude Testament, en toch zijn zowel zij als hun zoon Zacharia tegenwoordig vrijwel in de vergetelheid geraakt.

De hele waarheid over deze opmerkelijke mensen zal aan het licht komen in het Koninkrijk van God, dat zal beginnen wanneer Hij zijn Geest uitstort over alle vlees, zoals geschreven staat in Joël 2:28 (St.Vert.): **“En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien.”** Dat is wanneer God het volk van Israël terug zal brengen naar hun land en het Nieuwe Verbond zal sluiten met degenen die positief reageren op het licht dat hun gegeven zal worden over de Verlosser. Jeremia 30:3 zegt: **“Want zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik in het lot van mijn volk Israël en Juda een keer breng, zegt de HERE, en hen terugbreng in het land dat Ik aan hun vaders gegeven heb, zodat zij het zullen bezitten.”** Zie ook Joël 3:1. Jeremia 31:31 zegt: **“Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal.”**

Daarna zullen de volken zich verheugen, en God zal ook hen zegenen. In Psalm 67:8 staat: **“God zegent ons, opdat alle einden der aarde Hem vrezen.”** Moge Hij die dag bespoedigen!

Gepubliceerd in december 2023